

A Fővárosi Ítéltábla a Csatai és Jeles Ügyvédi Iroda ...ügyintéző: dr. Jeles Judit ügyvéd) által képviselt, felperes neve (felperes címe ...) kérelmezőnek - a Darázs, Szabó és Társai Ügyvédi Iroda (...ügyintéző: dr. Bakondi György ügyvéd) által képviselt, alperes neve (alperes címe) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegyet lajstromozó határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2008. szeptember 29. napján kelt, 1.Pk.23.913/2007/6. sorszámú végzése ellen az ellenérdekű fél részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az ellenérdekű felet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek - 15 nap alatt - 12.000 (Tizenkettőezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével megváltoztatta a Magyar Szabadalmi Hivatal - megismételt eljárásban meghozott - ...számú határozatát és a védjegybejelentést elutasította. Az ellenérdekű felet a kérelmező részére 85.600 Ft eljárási költség megfizetésére kötelezte.

Indokolásában ismertette, hogy az ellenérdekű fél ...én a „SZIKLA” szó védjegyként történő lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 38. és 42. osztályba tartozó árujegyzékben részletezett szolgáltatásokra.

A kérelmező és a vele szoros együttműködésben álló a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 5. § (2) bekezdésének a) pontjára alapított észrevételükben arra hivatkozott, hogy a szóban forgó megjelölést lajstromozás nélkül a bejelentést megelőzően használták, ugyanis a kérelmező ...-én regisztráltatta „.....net” internetes domain nevet. Előadásuk szerint a „Szikla” mozaikszót az általuk folyamatosan üzemeltetett, integrált országos könyvtári rendszer megjelölésére szolgáló ...kezdőbetűiből alkották. Az ellenérdekű fél ezzel szemben arra hivatkozott, hogy a „.....com” honlapján már 1999. óta üzemeltette az azonos kezdőbetűkből álló

A Magyar Szabadalmi Hivatal számú, lajstromozást elrendelő határozata ellen előterjesztett megváltoztatási kérelem folytán indult bírósági eljárásban a kérelmező lajstromozást kizáró okként megjelölte a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti védjegybejelentés rosszhiszeműségét is. Ezért az elsőfokú bíróság

1.Pk.23.191/2005/7. számú, a megváltoztatási kérelmet elutasító végzését a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.219/2006/4. számú végzésével - a hivatali határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és a kérelmet a Hivatalhoz áttette.

A megismételt hivatali eljárásban hozott, az adott ügyben megtámadott határozatával a Hivatal a megjelölést ismét védjegyként lajstromozta, mert nem látta megállapíthatónak sem a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja, sem a 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kizáró ok megvalósulását. Tényként rögzítette, hogy az ellenérdekű fél által 1985. és 1990. között készített ...kifejlesztett ...az ellenérdekű félhez kapcsolódik.

A kérelmező a határozat megváltoztatását és a védjegybejelentés elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az ellenérdekű fél a programjának a „Szirén” elnevezést adta, ez a megjelölés részesül javára védjegyvoltalomban is. A kérelmező gazdasági társaság tagja, ...(és társa, ...) 2003. májusában egyesített, az átfedéseket szinkronba hozó új adatbázist dolgozott ki, amelynek a rövidített neve „SZIKLA”. Álláspontja szerint bizonyította, hogy 2003. június 7-én ezt a megjelölést széleskörűen, intenzíven és védjegyszerűen használta.

Az ellenérdekű fél a megváltoztatás iránti kérelem elutasítását indítványozta. Változatlan hivatkozása szerint a kérelmező által hivatkozott adatbázis kifejlesztése és a legutolsó változat, a ...szoftver a kérelmezővel közös munka eredménye volt. A felek az országos könyvtári adatbázis közös kialakításában állapodtak meg, és amikor a saját honlapján észrevette a „...”-sal kapcsolatos információkat és a hozzá vezető linket, ugyanakkor a „.....net” honlaphoz nem volt hozzáférési lehetősége, ellenlépésként tette meg a védjegybejelentést.

Az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelmet - a rosszhiszemű védjegybejelentésre, mint lajstromozást kizáró okra hivatkozással - alaposnak találta, egyebekben osztotta a Hivatal jogi álláspontját.

Igazoltnak látta, hogy 2003. június 13-án már létezett a „.....net” honlap. Tényként állapította meg azt is, hogy a kérelmező - a védjegybejelentésig az interneten nem nyújtott szolgáltatást. Bizonyítottnak tekintette továbbá, hogy az ellenérdekű fél honlapja 2002. május 31-től adatbázis átalakítás miatt szünetelt, 2003. június 13-án pedig a „.....com” nyitóoldalon arról értesítették a keresőket, hogy „Elkészült a ... a ...: www.....net!”

A Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjával kapcsolatos hivatali érvelést - vagyis, hogy a domain regisztráció és az ellenérdekű fél védjegybejelentése között eltelt idő nem volt elegendő arra, hogy a könyvtári szolgáltatásokat igénybe venni kívánó fogyasztók a megjelölést egyértelműen és félreérthetetlenül a kérelmezőhöz kapcsolják - osztotta. Rámutatott arra, hogy önmagában a domain név regisztráltatása, illetőleg a szolgáltatás beharangozása a védjegyszerű használat megállapítására nem alkalmas.

Abból, hogy a kérelmező ügyvezetője és az ellenérdekű fél között 2003. július 4-én még fennállt a szerződéses kapcsolat, arra következtetett, hogy a kérelmező számára adott volt a „....com” honlaphoz való korlátlan hozzáférés, ezáltal módja volt a szikla adatbázissal kapcsolatos tájékoztatás e honlapon történő elhelyezésére. Az ellenérdekű fél „válaszlépés”-ét viszont csalárdnak tekintette. Úgy foglalt állást, hogy az ellenérdekű fél a bejelentés időpontjában biztosan tudta, hogy az oltalom megszerzése esetén a kérelmező - a jogsértés elkerülése érdekében - kizárólag az ő hozzájárulásával használhatja az adott megjelölést.

Ezt a következtetését azzal is alátámasztotta, hogy az ellenérdekű fél nem igazolta, miszerint a „SZIKLA” szót a védjegybejelentés előtt bármikor is szolgáltatásának megjelölésére használta volna, még olyan formában sem, hogy a szavak kezdőbetűit nagybetűkkel vagy vastagítással kiemelte volna.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen az ellenérdekű fél terjesztett elő fellebbezést annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak az újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítása érdekében.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kérelmező megváltoztatási kérelmében foglaltakon, azáltal, hogy a védjegybejelentést annak ellenére utasította el, hogy a kérelmező kérelmét nem látta bizonyítottnak.

Azzal is érvelt, hogy az elsőfokú bíróság az általa helyesen megállapított körülményekből is téves jogi következtetést vont le a rosszhiszemű védjegybejelentés tekintetében. Hangsúlyozta, hogy a kérelmező ügyvezetőjével a 2008. (helyesen 2003.) februári megállapodásban rögzítettek szerint a cég irányítása is az ő feladata volt, tehát nemcsak forgalmazási jogot kapott. Az elsőfokú bíróság azt sem vette figyelembe, hogy az ellenérdekű fél mindvégig a ...verzió szerzőjeként szerepelt.

...és a társával abban állapodott meg, hogy a „....net”-et közösen fogják bejegyeztetni, ellenkező esetben hozzá sem járult volna ahhoz. ...közléséből megállapíthatóan a domain név regisztrációjával megvárták, amíg ő szabadságra utazik, és akkor indították el az eljárást. Abból, hogy a linket az ő tudta és beleegyezése nélkül tették fel a honlapjára, viszont neki nem volt lehetősége a kérelmező honlapjára történő belépésre, az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítani, hogy nem ő járt el rosszhiszeműen.

Változatlanul hivatkozott arra, hogy a ...-et nem titokban fejlesztette ki, de a kérelmező és társa az azonos funkciójú szoftvert viszont igen, céljuk a teljes „...” üzletkör megszerzése volt.

A kérelmező észrevételeiben az elsőfokú bíróság végzésének helyben hagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság az ellenérdekű fél fellebbezését a fellebbezési kérelem (és ellenkérelem) keretei között bírálta el, tehát döntése - kérelmezői fellebbezés hiányában - kizárólag a rosszhiszemű védjegybejelentés kérdésének elbírálására szorítkozott.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság nem látott indokot az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezésére, és a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítására.

Az ellenérdekű fél azért indítványozta a végzés hatályon kívül helyezését, mert - megítélése szerint - az elsőfokú bíróság „túlterjeszkedett” a megváltoztatási kérelem keretein, amikor annak ellenére utasította el a védjegybejelentést, hogy a kérelmet nem látta bizonyítottnak. A másodfokú bíróság jogi álláspontja ezzel szemben az, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Vt. 79. §-a szerint irányadó Pp. 215. §-ban foglaltakat.

Az ellenérdekű fél tévesen értelmezte a megváltoztatási kérelmet és az elsőfokú bíróság végzésének indokolását is. A megváltoztatási kérelem - a megismételt hivatali eljárásban elbírált mindkét -, a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában és a 3. § (1) bekezdés c) pontjában írt - lajstromozást gátló okot érintette.

Az elsőfokú bíróság nem mindkét okra vonatkozóan utasította el a megváltoztatási kérelmet, hanem a kérelmezőnek csak a lajstromozás nélküli korábbi tényleges használatra hivatkozását {Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja} nem találta alaposnak. Indokolásából kitűnően az a további törvényi feltétel nem volt igazolt, hogy az ellenérdekű félnek a kérelmező hozzájárulása nélküli, korábbi megjelöléssel azonos használata jogszabályba ütközne. A másik lajstromozást kizáró okot {a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontját} illetően egyetértett a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal, ezért - eljárási jogilag - nem hozhatott más döntést, mint, hogy a lajstromozást elrendelő határozatot megváltoztatta és a védjegybejelentést elutasította {Vt. 91. § (1) bekezdése}.

A kifejtettek szerint tehát az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezésére nem volt ok.

Ettől függetlenül a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítvány kapcsán utal arra, hogy a „per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára” utasítás jogszabályi alapja nem a Pp. 258. § (1) bekezdése, hanem a Pp. 259. §-a szerint alkalmazható Pp. 252. § (1)-(3) bekezdései lehetnének.

A másodfokú bíróság a végzés megváltoztatására sem látott lehetőséget. Az elsőfokú bíróság az alapul szolgáló tényállást teljeskörűen feltárta és abból okszerű következtetéssel állapította meg, hogy a védjegy lajstromozását kizárja, ha a védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel hangsúlyozza, hogy Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti lajstromozást kizáró ok vizsgálata keretében nem abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy ki volt a program megálmodója vagy továbbfejlesztője, vagy, hogy az ellentétesen érdekelt felek közül melyikük volt inkább vagy kevésbé rosszhiszemű, hanem azt kellett megítélni, az ellenérdekű fél szóban forgó védjegybejelentése rosszhiszeműen történt-e.

Általános polgári jogi megközelítésben rosszhiszemű az, aki tudja, hogy valamely jog nem őt, hanem mászt illet meg, ennek ellenére csalárd szándékkal úgy tesz, mintha nem tudna erről. A rosszhiszeműség megállapításához védjegyjogi szempontból is két fogalmi elemet kell bizonyítani, egyrészt azt, hogy a bejelentő ismerte a más személyt valamely jog alapján megillető megjelölést, másrészt, hogy ehhez tisztességtelen szándék társuljon.

A joggyakorlat a rosszhiszemű védjegybejelentést az eset összes körülményei alapján látja megítélhetőnek, tehát kiemelt jelentőséget tulajdonít az érdekelt felek viszonyának, az esetlegesen fennálló szerződéses kapcsolatnak.

Nem vitatott tény, hogy a kérelmező 2003. június 10-én a domain nevet regisztráltatta és erről nem sokkal később az ellenérdekű fél is tudomást szerzett, tehát nem vitás, hogy az ellenérdekű fél a védjegybejelentés időpontjában tudatában volt annak, hogy a „szikla” megjelölés a kérelmezőhöz köthető.

A tényállásból kiemelést érdemel továbbá, hogy 2003. nyarán az ellenérdekű fél és a kérelmező ügyvezetője között még fennállt az együttműködésre és a Szirén-rendszer továbbfejlesztésére létrejött - és csak 2003. október 29-én felmondott - szerződéses kapcsolat, és tényként fogadható el az is, hogy a kérelmező ügyvezetője és társa a szinkronizált adatbázis működtetéséből ki kívánták rekeszteni az ellenérdekű felet. Az elsőfokú bíróság azt is okszerű következtetéssel állapította meg, hogy a kérelmezőnek és társának módjuk volt az ellenérdekű fél honlapjához hozzáférni és a saját rendszerükhöz vezető internetes utat megalkotni. Elfogadva az ellenérdekű félnek azt az előadását, hogy azért határozta el magát a védjegy bejelentésre, mert válaszlépésnek szánta a kérelmezői, számára sérelmes magatartásra. Ebből okszerűen olyan következtetés adódik, miszerint a szándéka arra irányult, hogy megakadályozza a kérelmezőt a „Szikla” megjelölés további használatában, holott ő nem használta azt a szolgáltatása megnevezésére. Ennek alapján részéről a csalárd szándék megállapítható.

A másodfokú bíróság utal arra, hogy abból a fellebbezési előadásból is, miszerint a programok kifejlesztői a „....net” közös bejelentését határozták el -, arra lehet következtetni, hogy az ellenérdekű fél védjegybejelentése nem felelt meg a felek korábbi megállapodásának.

Helyesen vonta mérlegelése körébe az elsőfokú bíróság azt a körülményt is hogy az ellenérdekű fél mindvégig nem a „....” hanem a „Szirén” megjelölést használta.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését - a Vt. 79. §-a alapján irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező ellenérdekű fél másodfokú perköltség viselésére köteles {Vt. 79. §, Pp. 239. §, Pp. 79. § (1) bekezdés}. A Fővárosi Ítéltábla a kérelmező jogi képviselőjének díját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, a 4/A. § szerint áfával növelt összegben.

Budapest, 2009. március 24.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Baka András

bíró

A kiadmány hitelül: